

Konstituering Verdal kommunestyre 151007.

Kjære kommunestyre!

Som sittende Ordfører vil jeg gratulere dere alle med valget og ønske dere alle offisielt velkommen inn i det arbeidsfellesskapet som kommunestyret jo er. Dere har tatt på dere viktige oppgaver på vegne av fellesskapet. Verdal kommune er heller ikke hvilken som helst norsk kommune.

Vi konstituerer i dag det 62. ordinære kommunestyret i Verdal kommunes historie. Det kommunale selvstyret i Norge ble innført i 1837 med de såkalte Formannskapslovene. Denne reformen representerer en av de virkelig store og ikke minst varige reformene i utviklingen av det norske demokratiet – en reform fullt på høyde sett fra demokratiperspektivet med Grunnloven i 1814, innføringen av parlamentarismen i 1884 og med innføringen av alminnelig stemmerett for menn i 1898 og for kvinner i 1913.

I 1837 ble det første kommunestyret valgt også hos oss. Da ble Løytnant Elesæus Muller valgt som den første Verdalsordføreren. Dette navnet går forøvrig igjen i flere generasjoner i ulike posisjoner i Verdalspolitikken. Siden den gang har kommunestyrene kommet og gått, lokaldemokratiet har levd og overlevd i gode tider og i dårlige tider, med ulike valgordninger og med ulike valgperioder. Som nasjon har vi gått fra å være et av Europas aller fattigste land til å bli et av verdens rikeste – med alt det som dette innebærer også og ikke minst i lokalsamfunnspektivet. Vi har hatt husmannsvesen og hamskifte, Verdalsras og rallartid, dyrtid og massearbeidsløshet, krig og okkupasjon, - men også eventyrlig vekst og utvikling både i folketall og levevilkår. Våre forgjengere har nok hatt sitt å bryne seg på, de også, og oftest med atskillig dårligere rammebetingelser enn vi har i dag.

Ikke minst har forståelsen av politikerrollen vært i stadig utvikling. Det var for eksempel først i 1910 vi fikk de første partilistene. Før den tid stilte man til valg som enkeltpersoner og ble valgt som enkeltpersoner på basis av den tillit og standing man hadde i lokalsamfunnet. Det er fra denne perioden begrepet ”bygdas beste menn” stammer. Politikeridealet var å være så fri og uavhengig av alle bindinger som mulig. Dette var 1800 – tallets politikerideal.

Partisystemet er jo som vi vet i høy grad en funksjon av industrisamfunnets komme. Siden 1910 har stort sett alle representanter representert en eller annen partigruppering, valgt inn på et politisk program eller plattform, forpliktet på en langt sterkere og mer organisert måte enn tidligere overfor velgerne. Dette har åpenbart gjort mye med politikken, med kvalitet og forutsigbarhet, for å si det forsiktig.

Ikke minst gjorde partienes inntreden noe med representativiten. Det var ikke lenger bare lokalsamfunnets tradisjonelt mest framstående enkeltpersoner som rådde grunnen. Lokalpolitikken ble en arena for dyktige og engasjerte mennesker fra alle lag av befolkningen. Tilgangen på de gode hodene økte dramatisk. Representativiteten økte naturligvis tilsvarende.

Representativitetens kvantesprang kom likevel ved det første valget etter den andre verdenskrigen. I 1945 ble de to første kvinnene valgt inn i Verdal kommunestyre. Da ble Lektor Ingebjørg Elgesem og Forretningsfører Målfrid Lillesand innvalgt for henholdsvis Det

norske Arbeiderparti og Norges Kommunistiske Parti. Dette er altså bare 62 år siden! Og fremdeles vet vi at vi har problemer på dette området selv om dagens likestillingsutfordringer nok er av noe andre dimensjoner.

Mye har altså endret seg dramatisk i løpet av vår 170 – årige lokaldemokratihistorie. Men en ting ligger fast: Verdal kommune har i hele denne tiden vært nettopp Verdal kommune. Vi har ikke opplevd kommunesammenslåinger eller oppsplitting eller utskillinger av vesentlige deler av kommunen. Tvert imot: Verdal kommune er den administrative enhet i Norge som har de lengste uforandrede grensene. Verdal kommune var eget fylke i Frostatingstida – Værdøla fylke – og med stort sett akkurat de samme geografiske grensene som i dag. Da er vi mer enn 1000 år tilbake, i alle fall til tidlig vikingetid. Det er ikke uten grunn at tilhørighetsfølelse og identitet til lokalsamfunnet er sterkt utviklet hos oss. Denne sterke lokalpatriotismen – kall den gjerne det - er etter min oppfatning et av våre store konkurransefortrinn.

Det er altså en flott kommune og en lang og stolt tradisjon dere som nyvalgt kommunestyre er en del av. Vi har en arv å ta vare på når vi nå tar fatt på vår etappe av videreføringen og videreutviklingen av lokaldemokratitradisjonen, en stolt arv. Som kollegium skal vi være oss dette bevisst, i måten vi samhandler på, diskuterer og bryner våre synspunkter på. Som Ordfører føler jeg meg sikker på at dette kommunestyret vil sette en høy etisk standard for sitt virke.

Jeg ønsker dere velkommen hit til viktig arbeid. Vi ønsker hverandre lykke til.

Takk for oppmerksomheten!